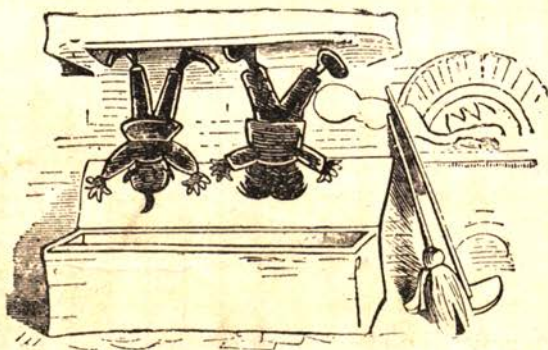

На сладкитѣ тозѣ майсторѣ старѣ
 Не бѣше простѣ хлѣбопекарѣ,
 Не си желаше пакостѣ на главата,
 Заключаше нощемѣ вратата,
 Безѣ лоши мисли вѣвъ ума си
 Отиваше спокоенѣ у дома си.
 Веднѣжѣ когато всичко спало,
 Вѣ селото куче не лаяло,

Рѣшили пакостниците двамина
 Вѣвъ фурната да влѣзатѣ прѣзѣ коминя.

Провиратѣ се съ затаенѣ дѣхѣ,
 Омитатѣ саждитѣ и — пухѣ!